

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Nicolae Gordilă,

judcătorii – Constantin Alerguș, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Slabu Viorel în numele inculpatei Iachim Cristina, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 23 noiembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui

Iachim Cristina Xxxx,

născută la xxxx, originară și domiciliată în mun. Xxxx, com. Xxxx, str. Xxxx.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 25.11.2016 – până la 23.11.2017 (instanța de fond);*
- 2. de la 26.12.2017 – până la 23.01.2018 (instanța de apel);*
- 3. de la 03.04.2018 – până la 11.07.2018 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 23 noiembrie 2017, Iachim Cristina a fost condamnată în baza art. 220 alin.(2) lit.a) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar pentru femei.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani și 6 luni.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Iachim Cristina, pe parcursul lunii mai 2016, data și ora exactă nefiind stabilită de organul de urmărire penală, urmărind scopul îndemnării, determinării și înlesnirii practicării prostituției, în România, manifestată prin prestarea masajului erotic, a plasat anunțuri pe site 999.md, prin intermediul căruia, iar ulterior prin intermediul rețelelor telefonice, a îndemnat-o și determinat-o pe cet. Cangaș Svetlana să practice prostituția, manifestată prin prestarea masajului erotic în diferite localuri din România. Astfel, la data de 12 mai 2016, a organizat o întâlnire cu Cancaș S. în barul „Xxxx” amplasat în mun. Xxxx, unde a purtat

discuții, în vederea îndemnării și determinării la practicarea prostituției, cu promisiunea de a-i oferi câștig bănesc în România, intenționând asigurarea ei, cu transport până la locul destinației și a locului de muncă, însă acțiunile criminale, nu a fost duse până la capăt, din motive independente de voința făptuitorului.

Tot ea, continuându-și acțiunile sale criminale, aproximativ la sfârșitul lunii mai 2016, data și ora exactă nefiind stabilită de organul de urmărire penală, urmărind scopul îndemnării, determinării și înlesnirii practicării prostituției, în România, manifestată prin prestarea masajului erotic, a plasat anunțuri pe situl 999.md, prin intermediul căruia, iar ulterior prin intermediul rețelelor telefonice, a îndemnat-o și determinat-o pe cet. Cebotari A. să practice prostituția, manifestată prin prestarea masajului erotic în diferite localuri din România. Astfel, în acest sens, la 10 iunie 2016 aproximativ ora 19²⁰, a organizat o întâlnire cu ultima în localul „Xxx” amplasat în mun. Xxx, unde a purtat discuții în vederea îndemnării și determinării la practicarea prostituției, cu promisiunea de a-i oferi câștig bănesc în România, intenționând asigurarea ei, cu transport până la locul destinației și locului de muncă însă acțiunile criminale, nu a fost duse până la capăt, din motivul intervenirii organului de urmărire penală.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Slabu V. în numele inculpatei, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii.

În argumentarea apelului a indicat că atât la organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată Iachim C. vina nu a recunoscut-o, explicând că nu este vinovată, nu a comis nici o infracțiune, nu a avut intenția să îndemne sau să determine pe cineva să practice prostituția, iar faptul recunoașterii plasării anunțurilor cu conținutul că „se caută o domnișoară pentru practicarea masajului erotic în România” nu constituie o infracțiune, astfel nu poate cădea sub incidența art. 220 Cod penal.

Astfel, la baza sentinței de condamnare, au fost puse ca probă doar declarațiile martorului Cebotari A., care la acel moment era angajată în calitate de stagiar la SUP Botanica IP Chișinău și declarațiile lui Iachim C. privind recunoașterea publicării anunțului „Masaj Erotic”. Însă, consideră că urmează a fi apreciate critic declarațiile depuse de martorii Cebotari A. și Cangaș S. în instanța de judecată, deoarece nu au nici un suport probant și contravin materialelor cauzei.

La fel a menționat că nu poate fi vorba despre cercetarea probelor în ansamblu atât timp, cât sentința de condamnare este bazată în totalitate pe declarațiile a 2 martori, deoarece alte careva probe decât declarațiile persoanelor

sus-numite acuzarea nu a prezentat, iar pentru a condamna persoana sunt necesare și alte mijloace de probă.

Prin urmare, instanța nu a dat destulă eficiență prevederilor art. 26 alin. (3) art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, nu a cercetat probele administrate sub toate aspectele, nu le-a verificat, nu le-a dat aprecierii la justa lor valoare, fapt ce a dus la concluzii pripite și încadrarea greșită a acțiunilor lui Iachim C.

Instanța de judecată a reținut ca fiind întemeiate obiecțiile părții apărării asupra încălcărilor admise la etapa urmăririi penale în partea ce tine de ridicare de la Cebotari A. a unui SD-R de model „Omega” înregistrările dintre martor și Iachim C., nu a fost cercetat și ridicat mijlocul tehnic cu care sa efectuat înregistrările, însă cu toate acestea instanța a recunoscut-o vinovată pe Iachim C.

Mai mult, ascultând în instanța de judecată înregistrările sus nominalizate, se confirmă că inculpata nu a determinat și îndemnat la practicarea prostituției pe martorii acuzării.

Totodată, nu este de acord cu nimicirea corpurilor delictive telefoanelor mobile „Samsung SM-G531H” de culoare aurie și „Samsung GT-SW 5260” de culoare albă, întrucât sunt un mijloc de comunicare, dobândite legal, proprietate personală a inculpatei Iachim C., deci urmează a fi restituite proprietarului.

4. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocat în numele lui Iachim C.

5. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile ei corect au fost încadrate în prevederile art. 220 alin.(2) lit.a) Cod penal.

Concluziile privind vinovăția lui Iachim C. în săvârșirea infracțiunii menționate au fost bazate pe declarațiile martorilor Cebotari A., Cangaș S. și actele cauzei: denunțul/raportul din 13 iunie 2016, procesul-verbal de percheziție corporală din 16.06.2016, procesul-verbal de examinare a obiectelor din 18 septembrie 2016, procesul-verbal de percheziție din 17 iunie 2016, procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigație din 13 iulie 2017.

Astfel, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, instanța de apel a conchis că corect instanța de fond a respins solicitarea apărării privind achitarea inculpatei din motiv că acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 220 alin.(2) lit.a) Cod penal, or, la materialele cauzei au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se confirmă vina lui Iachim C.

Prin urmare, au fost apreciate critic declarațiile inculpatei, considerând că au fost neveridice și depuse cu scopul evitării răspunderii penale.

La fel, s-a menționat că nu poate fi reținut ca plauzibil argumentul apelantului potrivit căruia, la baza sentinței de condamnare, instanța a luat drept probă numai declarațiile martorului Cebotari A., care la acel moment era angajată în calitate de stagiar la SUP Botanica IP Chișinău, sau, instanța a analizat în ansamblu probele administrate și a conchis cu certitudine că vinovăția inculpatei este dovedită. Referitor la martorul Cebotari A., după cum a fost stabilit și în instanța de judecată, ultima nu era angajată a organelor de drept.

Cât privește solicitarea apărării că urmează a fi apreciate critic declarațiile depuse de martorii Cebotari A. și Gangaș S. în instanța de judecată, deoarece nu au nici un suport probant și contravin materialelor cauzei, instanța a conchis că cerința înaintată nu poate fi reținută, deoarece declarațiile martorilor nominalizați care au fost depuse în instanța de fond sunt consecvente, corespund cu declarațiile date în cadrul urmăririi penale și coroborează cu celelalte probe. Martorii menționați au fost preveniți de răspunderea penală pentru darea declarațiilor intenționat false și prin urmare nu există temei de a aprecia critic aceste declarații depuse sub jurământ, care corespund adevărului.

Argumentul avocatului că instanța de judecată a reținut ca fiind întemeiate obiecțiile părții apărării asupra încălcărilor admise la etapa urmărire penală în partea ce ține de ridicarea de la Cebotari A. a unui CD-R de model „Omega” înregistrările dintre martor și Iachim C., nu a fost cercetat și ridicat mijlocul tehnic cu care sa efectuat înregistrările, însă instanța a recunoscut-o vinovată pe Iachim C., nu poate fi reținut ca întemeiat de către instanța de apel și nu constituie temei de achitare a inculpatei, deoarece la baza acuzațiilor inculpatei nu au fost puse doar aceste probe, ele neavând un rol decisiv, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, a considerat că prima instanță justificat a dispus nimicirea corpurilor delictive: - telefonul mobil de model „Samsung SM-G531H”, de culoare aurie, nr. de IMEI-1 355644076711544 și IMEI-2 355645076711541 și un telefon mobil de model „Samsung GT-S5260”, de culoare albă, cu nr. de IMEI 3591150412382C recunoscute și anexate la cauza penală prin ordonanța din 11 septembrie 2016 transmise spre păstrare la IP Botanica.

Astfel, contrar celor invocate în apelul apărătorului, instanța de apel a menționat prevederile art. 162 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală care

stipulează că, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz, uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite.

În speță, infracțiunea de proxenetism a fost săvârșită inclusiv și prin intermediul unor rețele telefonice, prin urmare, telefoanele mobile recunoscute și anexate în calitate de corpuri delictive la prezenta cauză penală, au servit în calitate de unelte la săvârșirea infracțiunii, fapt ce duce la nimicirea acestora.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul Slabu V. în numele inculpatei, care invocând temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6) și 8) CPP, solicită, casarea acestora și pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

În argumentarea recursului a invocat aceleași motive care anterior le-a menționat în cererea de apel.

Suplimentar a relatat că partea acuzării nu a reușit să prezinte suficiente probe care ar confirma că Iachim S. se face vinovată de săvârșirea infracțiunii imputate prevăzută de art. 220 alin.(2) lit.a) Cod penal, ori urma să fie demonstrat: intenția și scopul plasării anunțului pe [saiitul 999.md](http://999.md), practicarea masajului erotic nu se încadrează în baza art. 220 alin.(2) lit.a) CP.

Astfel, decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu a fost demonstrat faptul înțelegerii prealabile între părți, acțiunilor inculpatei le-a fost dată o încadrare juridică greșită, din motiv că instanța a interpretat și apreciat greșit probele și circumstanțele cauzei superficial și eronat, decizia instanței este una incoerentă și contradictorie, deoarece nu a dat răspuns la toate întrebările, inclusiv și instanța a ignorat probele părții apărării dând prioritate părții acuzării.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocatul Slabu V. în numele inculpatei, solicitând inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că recurentul nu este de acord cu modalitatea de apreciere a probelor, iar motivele date nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) CPP. Temeiurile pe care s-a bazat recurentul nu persistă în cauză, iar decizia instanței de apel cuprinde toate motivele expuse în apel, astfel aceasta corespunde prevederilor procedurale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul invocă în recursul ordinar declarat, temeiuri pentru recurs art. 427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, care stipulează că:

- hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când *nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;*
- *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Astfel, motivele invocate de recurent nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de autor.

Din conținutul recursului rezultă că avocatul Slabu V. în numele inculpatei invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a nevinovăției lui Iachim C. în comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit.a) Cod penal, totodată solicită casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

La acest capitol, instanța de recurs ține să menționeze că critica privind aprecierea incorectă a probelor administrate în cauza data, nu poate fi reținută de instanța de recurs, din motiv că un asemenea temei nu este prevăzut pentru a judeca cauza în ordine de recurs, iar procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, a cărei constatare este de competența instanțelor de fond.

Astfel, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Iachim Cristina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit.a) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Sub aspectul situației de *“neîntrunire a elementelor infracțiunii”*, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

Necâtând la faptul că, inculpata vina nu și-a recunoscut-o, instanțele de fond și apel au constatat că vinovăția lui Iachim C. pe deplin a fost dovedită prin:
- *declarațiile martorului Cebotari A., care a explicat că, aproximativ în luna mai*

2016, căuta serviciu, astfel, intrând pe site-ul www.999.md a găsit un anunț, acolo era indicat că se caută o domnișoară în prestarea serviciului de masaj erotic. Ulterior, ea a contactat-o pe inculpata Iachim C. și a stabilit o întâlnire pentru a-i comunica în ce constă lucrul. După câteva zile s-au întâlnit la restaurantul „McDonalds”, din mun. Chișinău, sect. Râșcani. Acolo, Iachim C. i-a explicat în ce constă lucru, că stăpâna este o doamnă din România care va închiria pentru ele un apartament pentru ca ulterior să poată lucra. Tot Iachim C. i-a mai comunicat că prestarea serviciilor sexuale vor avea loc numai dacă ea va fi de acord, ulterior mergând la hotel i-a spus că câștigul va constitui 2000-3000 euro pe lună, iar în cazul în care va avea mai mulți clienți poate câștiga până la 5000 de euro pe lună. După discuția avută s-au înțeles să se întâlnească peste câteva zile. Astfel, inculpata i-a spus că vor pleca în România, însă nu i-a numit adresa, sau regiunea, iar salariul depindea de prestarea serviciilor de masaj erotic. Serviciile sexuale despre care i-a vorbit inculpata trebuiau să aibă loc în urma unei plăți. Serviciul de masaj erotic urma să se finiseze cu masturbarea organului genital al bărbatului. Iachim C. mai căuta și alte fete la serviciu și i-a spus că mai este o fată care va pleca împreună cu ele în România. În an. 2006, când s-a întâlnit cu Iachim C., ea nu era angajată în câmpul muncii, în organele interne s-a angajat ulterior; - *declarațiile martorului Cangaș Sv.*, care a declarat că o cunoaște pe inculpată din luna mai 2006, făcând cunoștință prin intermediul anunțului plasat pe site-ul www.999.md. Căutând oferte de muncă, a văzut un anunț cu conținutul *că se caută o domnișoară pentru lucru în România, maseuză*. A contactat persoana, numărul căruia era indicat pe sait, însă nu i s-a răspuns, ulterior ultima a revenit cu un apel pe viber. Discuția a început cu întrebări din partea inculpatei, după care aceasta a explicat în ce constă lucrul. Apoi, s-au întâlnit în sectorul Centru, în localul Mojito, unde Iachim C. i-a spus că în România, la salon se prestează masaj erotic, care este bine plătit, acolo vin persoane străine, dacă dorește pot locui împreună, astfel este posibilitatea de a câștiga bani buni, de la 3000 euro în sus, după dorință. Din discuție a înțeles că nu este obligatoriu să întreții relații sexuale cu clienții, doar la dorința personală. I-a comunicat inculpatei că se va gândi, a mai discutat câteva zile cu aceasta, de la început a acceptat propunerea, apoi a avut niște probleme familiare și a refuzat, precum și probele materiale: - denunțul/raportul din 13.06.2016, - procesul-verbal de percheziție corporală din 16.06.2016 în privința lui Iachim C., - procesul-verbal de examinare a obiectelor din 18.09.2016, - procesul-verbal de percheziție din 16.06.2016, - procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigație din 13.07.2017.

Astfel, instanța de apel a făcut o analiză completă tuturor probelor administrate, stabilind corect vinovăția inculpatei de comiterea infracțiunii imputate și încadrarea juridică a faptei.

Cât privește argumentele avocatului inculpatei că sentința de condamnare este una neîntemeiată, acuzatorul de stat nu a prezentat nici o probă care ar confirma vinovăția lui Iachim C., iar declarațiile martorilor Cebotari A. și Cangaș Sv. urmau a fi apreciate critic, deoarece nu au nici un suport probant și contravin materialelor cauzei, Colegiul penal reține, că toate probele prezentate și cercetate în mod legal în cadrul ședinței instanței de fond și de apel au indicat la confirmarea vinovăției inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin.(2) lit.a) Cod penal, iar temeiuri pentru casarea hotărârii judecătorești lipsesc. Mai mult, instanța conchide că nu sunt temeiuri de a da o apreciere critică declarațiilor martorilor nominalizați, deoarece aceștia, au făcut declarații sub jurământ fiind avertizate de răspundere penală în baza art. 312-313 Cod penal.

Referitor la afirmația recurentului că instanța a condamnat-o pe inculpată fără a demonstra intenția și scopul plasării anunțului pe site-ul 999.md, iar practicarea masajului erotic nu se încadrează în baza art. 220 alin.(2) lit.a) Cod penal, deoarece prin prostituție se înțelege actul prin care o persoană consimte să întrețină, în mod obișnuit, raporturi sexuale cu un număr nedeterminat de parteneri pentru bani sau anumite avantaje, Colegiul ține să menționeze următoarele.

Norma art. 220 Cod penal, constă în îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției, ori tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, dacă fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane.

Inculpatei i-a fost incriminat art. 220 alin.(2) lit.a) Cod penal – proxenitismul, adică îndemnul sau determinarea la prostituție, acțiuni săvârșite asupra a două persoane.

Latura obiectivă a infracțiunii nominalizate include fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiune, ce include următoarelor modalități: 1) îndemnul la prostituție; 2) determinarea la prostituție; 3) înlesnirea practicării prostituției; 4) tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană.

Pentru a putea fi considerată prostituție, fapta trebuie să îndeplinească două condiții: - practicarea de acte sexuale cu persoane diferite, - procurarea mijloacelor de existență sau a principalelor mijloace de existență ca urmare a practicării de acte sexuale cu persoane diferite.

Prin „îndemnul la prostituție” se are în vedere stimularea interesului unei alte persoane pentru ca aceasta să practice prostituția (de exemplu, prin promisiunea unei vieți ușoare, fără muncă, cu distracții). Îndemnul trebuie să se adreseze unei sau unor persoane concrete.

Proxenetismul se consideră consumat din momentul îndemnului la prostituție, indiferent dacă persoana îndemnată a adoptat sau nu ulterior hotărârea de a practica prostituția.

„Determinarea la prostituție” este întreprinderea unor eforturi de natură a influența o persoană să practice prostituția. Nu interesează dacă ideea de practicare a prostituției a fost sugerată victimei de către făptuitor sau dacă această idee a apărut mai înainte în conștiința ei.

Atât martorii, cât și însăși inculpata a explicat semnificația „masajului erotic”, prestat de Iachim C. și care urma a fi prestat și de martori, ca fiind masturbarea organului genital al clienților bărbați, până la ejaculare.

Astfel, în speță, din probele administrate se confirmă că inculpata prin discuțiile sale avute cu martorii nominalizați în cauză, le-a îndemnat și determinat la prostituție, or, Iachim C. a dat asigurări persoanelor interesate de oferta de muncă, relatând că cunoaște în România local care are nevoie de asemenea angajați, că o să ajute cu angajarea la serviciu și cazarea, inclusiv și i-a comunicat lui Cebotari A. că prestarea serviciilor sexuale vor avea loc dacă aceasta va fi de acord, iar în cazul în care va avea mai mulți clienți poate câștiga și mulți bani, necătând la faptul dacă persoana îndemnată a adoptat sau nu decizia de a practica prostituția și dacă aceasta a fost realizată.

Prin urmare, Iachim C. nu doar a îndemnat la practicarea prostituției, adică nu s-a limitat la indicarea locului unde urma să fie practicat masajul erotic, dar cu bună-știință interesată în soluționarea sau facilitarea chestiunilor ce țin de transport, cazare, angajare, prin discuție cu persoana din România, care a asigurat un loc de muncă pentru persoanele din Republica Moldova.

La fel, în recursul avocatului se mai invocă că faptei săvârșite le-a fost dată o încadrare juridică greșită - temeiul prevăzut la pct.12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, însă Colegiul penal conchid că temeiul dat nu persistă în cauză, deoarece instanțele judecătorești nu au făcut o altă încadrare juridică a faptelor comise de către Iachim C. decât cea în baza căreia aceasta a fost pusă sub învinuire.

În consecință Colegiul conchide că, totalitatea argumentelor invocate de recurent nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului în instanța de recurs și ca urmare acestea nu sunt suficiente pentru a constitui erori procesuale ce ar

putea influența autenticitatea concluziilor instanței de apel.

Totodată, autorul recursului nu este de acord cu nimicirea corpurilor delict - telefoanelor mobile, care după părerea sa urmează a fi restituite proprietarului, deoarece bunurile au fost procurate legal, dar nu pe cale criminală, iar deposedarea de bunuri contravine prevederilor Constituției RM.

În acest sens, Colegiul ține să remarce că, potrivit art. 158 Cod de procedură penală, corpuri delict sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Alin.(2) al normei indicate, prevede că obiectul se recunoaște drept corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată și se anexează la dosar.

Totodată, dispoziția art.162 Cod de procedură penală stipulează hotărârea cu privire la corpurile delict adoptată la soluționarea cauzei penale.

Astfel că, concluzia instanței de fond, menținută ulterior de instanța de apel privind corpurile delict și anume: telefonul mobil de model Samsung SM-G531H, de culoare aurie, nr. de IMEI-1 355644076711544 și IMEI-2 355645076711541 și telefonul mobil de model Samsung GT-S5260, de culoare albă, cu nr. de IMEI 359115041238208, recunoscute și anexate la cauza penală prin ordonanța din 11.09.2016, care au fost transmise spre păstrare la IP Botanica, urmează a fi nimicite, este corectă și legală.

Cât privește temeiul pentru recurs semnalat de avocat - *că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează, că recurentul a omis să specifice care motive nu sunt cuprinse în decizia contestată, or, din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că instanța de apel a respectat prevederile art. 414 alin.(5) Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, motivându-și decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la respingerea apelului declarat de avocatul inculpatei, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată. Faptul că instanța de apel nu a apreciat probele în modul solicitat de autorul recursului nu constituie motiv de a afirma

că instanța de apel a pronunțat o hotărâre nemotivată.

Instanța de recurs menționează că în acțiunile inculpatei sunt prezente semnele constitutive ale infracțiunii imputate, iar nerecunoașterea vinovăției de către Iachim C. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin.(2) lit.a) Cod penal, nu poate servi temei de achitare, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii nominalizate și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Slabu Viorel în numele inculpatei Iachim Cristina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui Iachim Cristina, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 august 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecătorii

Constantin Alerguș

Ion Guzun